

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEMEZLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru no: 48603/09

KALDIRIMOĞLU KOLLEKTİF ŞTİ. / Türkiye

Başkan,

Ledi Bianku,

Hâkimler,

Nebojša Vučinić,

Jon Fridrik Kjølbro,

ve *Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla 20 Şubat 2018 tarihinde Komite halinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

15 Mayıs 2009 tarihinde yapılan yukarıdaki başvuruyu göz önüne alarak,
Gerçekleştirilen müzakerelerin sonucunda aşağıdaki kararı vermiştir:

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2020. Bu gayri resmi çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

OLAYLAR

1. Başvuran, Bayburt'ta bulunan ve faaliyetlerini yürüten bir inşaat şirkettir. Başvuran, şirketin ana hissedarlarından biri olan D. Kaldırımoğlu tarafından temsil edilmiştir.

2. Türk Hükümeti ("Hükümet") kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın Koşulları

3. Başvuran şirket, 1991 yılında Bayındırlık ve İskân Bakanlığı ile sözleşme imzalamış olup çeşitli kamu binalarını inşa etmeyi taahhüt etmiştir. Başvuran şirket, mali bir ihtilafın ardından 6 Haziran 2001 tarihinde şirketinin idari makamlara herhangi bir borcu olmadığına hükmedilmesi için Bayburt Asliye Hukuk Mahkemesi nezdinde dava açmıştır. Bayburt Asliye Hukuk Mahkemesi, 26 Nisan 2007 tarihinde başvuranın davasını kabul etmiştir. Yargıtay, 2 Aralık 2008 tarihinde kararı onamıştır.

4. Diğer bir taraftan, başvuran aynı sözleşmeden kaynaklanan borçlarının tahsili için Bayburt Asliye Hukuk Mahkemesinde dava açmış olup üçüncü tarafı sahtekârlıkla suçlayarak Bayburt Ceza Mahkemesi nezdinde ceza davası açmıştır. Yargıtay, sırasıyla 24 Ekim 2005 ve 14 Şubat 2011 tarihlerinde alt derece mahkemelerin kararlarını onamıştır.

B. İlgili İç Hukuk ve Uygulama

5. İlgili iç hukukun tam açıklaması, *Turgut ve Diğerleri/Türkiye*, ((k.k). no.4860/09, §§ 19-26, 26 Mart 2013) kararında bulunabilir.

ŞİKÂYETLER

6. Başvuran şirket, Sözleşme'nin 6. maddesi kapsamında hukuk yargılamalarının uzunluğunun aşırı olduğunu iddia etmiştir. Başvuran, yargılamaların 6 Haziran 2001 tarihinde başladığını ve 2 Aralık 2008 tarihine kadar sürdüğünü belirtmiştir.

7. Başvuran şirket, ayrıca, Sözleşme'nin 6. maddesi kapsamında hukuk ve ceza yargılamalarının sonucundan şikâyetçi olmuştur. Bu bağlamda, başvuran şirket mahkemelerin delillerin değerlendirmesi ve olayların tespit edilmesinde hatalı olduğunu öne sürmüştür.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

Sözleşme'nin 6 maddesi

1. Yargılamaların uzunluğu

8. Başvuran şirket, söz konusu yargılamalarının uzunluğunun, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesinde düzenlenen "makul süre" koşuluyla bağdaşmadığı konusunda şikâyette bulunmuştur.

9. Hükümet, 6384 sayılı Kanun uyarınca, yargılamaların uzunluğuna ve kararların icra edilmemesine ilişkin başvuruların ele alınması amacıyla yeni bir Tazminat Komisyonunun kurulduğunu belirtmiştir. Bu doğrultuda, Hükümet, başvuranın Tazminat Komisyonuna başvurmadığı için iç hukuk yollarını tüketmediğini belirtmiştir. Söz konusu gerekçe, *Turgut ve Diğerleri/Türkiye* ((k.k.), no. 4860/09, §§ 19-26, 26 Mart 2013) davasında Mahkeme tarafından tanınmıştır.

10. Mahkeme, Hükümet tarafından belirtildiği üzere, *Ümmühan Kaplan/Türkiye* (no. 24240/07, 20 Mart 2012) davasında pilot karar usulünün uygulanmasının ardından Türkiye'de yeni bir iç hukuk yolunun

uygulanmakta olduğunu dikkate alır. Daha sonra, Mahkeme, yukarıda anılan *Turgut ve Diğerleri* davasındaki kararında iç hukuk yollarının, yani bu yeni hukuk yolunu tüketmediği gerekçesiyle, yeni bir başvurunun kabul edilemez olduğuna karar vermiştir. Mahkeme, bu kararı verirken, özellikle, bu yeni hukuk yolunun muhtemel surette (*a priori*) erişilebilir olduğunu ve yargılamanın uzunluğuna ilişkin şikâyetler için makul bir tazmin imkânı sunabildiğini değerlendirmiştir.

11. Mahkeme, *Ümmühan Kaplan* (yukarıda anılan, § 77) davasındaki kararında, yeni hukuk yolunun uygulanmasından önce Hükümete tebliğ edilmiş olan bu tür başvuruları, normal usul uyarınca inceleyebileceğini vurguladığını belirtmiştir.

12. Ancak, Mahkeme, Hükümetin başvuranın 6384 sayılı Kanun ile tesis edilmiş olan yeni iç hukuk yoluna ilişkin ilk itirazını göz önünde bulundurarak, yukarıda anılan *Turgut ve Diğerleri* davasında varmış olduğu sonucu yinelemektedir.

13. Dolayısıyla Mahkeme, ceza yargılamalarının aşırı derecede uzun olduğu şikâyetinin iç hukuk yollarının tüketilmemesi nedeniyle Sözleşme'nin 35 §§ 1 ve 4 maddesi uyarınca reddedilmesi gerektiği sonucuna varmıştır.

2. Yargılamaların adilliği

14. Başvuran şirket, ayrıca, Sözleşme'nin 6. maddesi kapsamında hukuk ve ceza yargılamalarının sonucundan şikâyetçi olmuştur.

15. Mahkeme, mevcut bilgi ve belgeleri göz önünde bulundurarak ve şikâyet konusu hususları görev alanına girdiği ölçüde dikkate alarak, Sözleşme veya Ek Protokollerde belirtilen hak ve özgürlükler açısından herhangi bir ihlalin söz konusu olmadığı kanaatine varmıştır. Dolayısıyla, Mahkeme, başvurunun bu kısmının açıkça dayanaktan yoksun olduğu ve Sözleşme'nin 35. maddesinin 3. ve 4. fıkraları uyarınca reddedilmesi gerektiği sonucuna varmıştır.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliđiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar, İngilizce dilinde tanzim edilmiş olup, 22 Mart 2018 tarihinde tebliğ edilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Ledi Bianku
Başkan